

## N:o 136.

Af Herr **Sven Nilsson**: *Om statens öfvertagande af underhållsskyldighet för indelta arméns s. k. stallskjul å mötesplatserna samt om anslag för sådant ändamål.*

På åtskilliga mötesplatser för indelta armén hafva rusthållarne tid efter annan uppfört s. k. stallskjul för att skydda nummerhästarna emot kyla och svårt väder, isynnerhet om nätterna under mötena, hvilka skjuls uppförande vållat rusthållarne kostnader, för att afvärja förluster, som under dessa möten förut ofta tillskyndats dem derigenom, att hästarna, genom den vanvård som vederfors desamma, ofta insjuknade, hvilket ej sällan medförde döden, gjorde hästen obrukbar, eller åstadkom andra olägenheter, hvaremot staten icke kunnat förmås att vidtaga skyddande åtgärder. Under vanliga förhållanden är det väl så, att då staten för sina behof fordrar uppoffringar, staten äfven anser sig förpligtad att därför gälda kostnaderna, och då nummerhästarna under mötena användas till krigsöfningar för landets försvar, således ett statsbehof, borde väl staten under öfningstiden icke allenast bekosta hästens underhåll, utan jemväl skydda honom emot djurplågeri. Det torde alltså vara obestriddigt att rusthållarne i detta fall tvingats till uppoffringar utöfver det både lagliga och billiga. Med skäl kan det således ifrågasättas att staten borde godtgöra vederbörande rusthållare för deras i detta fall hafda utgifter, som, utom årliga underhållskostnader, belöpa sig till omkring 50 kronor för hvarje rusthåll, i all synnerhet om, som nu ifrågasatts, staten kommer att uppföra stallskjul å mötesplatserna, der sådana nu saknas, utan bidrag från rusthållarnes sida.

Ehuru jag således anser både rätt och billigt att staten tillöser sig ifrågavarande stallskjul, torde det likväl vara tvifvel underkastadt, om en sådan framställning skulle vinna Riksdagens bifall. Deremot

vågar jag hoppas att Riksdagen, både ifrån rättvisans och billighetens synpunkt skall underkasta sig framtida underhållet af stallskjulen, hvilket underhåll nu bestrides delvis af staten och rusthållen, under förutsättning att staten blir egare till desamma. Genom de bidrag, som staten nu lemnar till underhållet, har den ju äfven i viss mån erkänt sin pligt i detta fall, och rusthållarne skola sannolikt finna sig benägna, att utan ersättning till staten öfverlemna dessa byggnader, om staten ikläder sig underhållsskyldigheten för framtiden. Denna skyldighet kan för staten icke blifva betungande, då hittills kostnaderna för uppbörden hos rusthållarne, i många fall vida öfverstigit årliga kostnaderna för underhållet. Jag hemställer därför, att Riksdagen måtte besluta,

att staten, efter vederbörande rusthållares hörande, och med deras medgifvande, öfvertager de stallskjul, som af rusthållen, blifvit å allmänna mötesplatserna för indelta armén uppförda, under vilkor, att ifrågavarande stallskjul framdeles underhållas af staten för begagnande af rusthållen under möten för deras hästar, intill dess andra åtgärder härför varda vidtagna, och att Riksdagen, till bestridande af kostnaderna för underhållet på ordinarie stat beviljar och ställer till Kongl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag af 5,000 kronor.

Stockholm den 28 Januari 1886.

*Sven Nilsson.*